

Peter Cuijpers

Zult u gemist worden?

'Daarna zei Jonathan tegen hem: Morgen is het nieuwemaan; dan zul je gemist worden, want je zetel zal leeg zijn' (HSV).

1 Samuel 20:18

David en Jonathan

De woorden hierboven zijn uitgesproken door Jonathan, de zoon van koning Saul. Saul haatte David omdat die zo populair was geworden; hij vreesde dat het wel eens snel afgelopen kon zijn met zijn eigen koningschap. Door een boze geest gedreven was hij als een razende tekeergegaan en had geprobeerd David met zijn speer aan de wand te spietsen. De situatie was voor David onhoudbaar geworden. En toen Saul met zijn zoon Jonathan en met al zijn dienaren erover sprak om David te doden, waarschuwde Jonathan zijn vriend David dat hij zich voor zijn vader moest verbergen.

Jonathans ziel was zo verknocht aan die van David, dat hij zijn vriend niet liet vallen toen zijn vader het op diens leven had gemunt. Toen David zich voor Saul moest verbergen, bleef Jonathan trouw aan zijn zijde. Davids plaats aan de tafel van de koning zou leeg blijven, en natuurlijk zou men zich afvragen waarom David niet was verschenen. Jonathan adviseerde David om zich drie dagen schuil te houden, zodat hij kon polsen of de boze bui van zijn vader over was of niet. Al snel kwam hij op pijnlijke wijze erachter dat Saul vastbesloten was niet alleen David te doden, maar ook eenieder die het voor hem opnam. De speer die eerder op David was gericht, wierp Saul nu naar zijn eigen zoon (1 Sam. 20:19-33).

David is een type van de Heer Jezus. Zoals de wereld Hem heeft gehaat en heeft verworpen, zal ook ieder die Hem liefheeft worden gehaat (Joh. 15:18). Als ik een gedeelte in de Bijbel lees, kan ik mij altijd afvragen wat ik persoonlijk ervan kan leren? Wat wil God hierdoor tegen mij zeggen? Dus ook uit deze verzen kunnen wij praktische lessen leren. Een van de vragen die we onszelf kunnen stellen, is deze: Als de Heer mij thuishaalt, zal ik dan gemist worden?

In de loop van de jaren zijn velen van onze geliefden door de Heer thuisgehaald. Onder hen bevonden zich 'steunpilaren', die vanwege hun wijsheid en kennis van de Schrift tot op de dag van vandaag geroemd worden. Hun plaats aan 'de tafel van de Koning' hier op aarde is leeg. En hoewel we hun geschriften nog bezitten, worden ze gemist.

'Denk aan uw voorgangers, die het woord van God tot u gesproken hebben. Let op de uitkomst van hun levenswandel, en volg hun geloof na' (Hebr. 13:7).

Koningen die gemist en die niet gemist werden

Niet allen die komen te overlijden zullen gemist worden. In 2 Kronieken lezen we de geschiedenis van koning Joram en die van Josia. De één werd niet gemist toen hij overleed, maar de ander werd wel gemist. Van koning Joram staat geschreven: *'Maar zijn volk brandde voor hem geen vuur, zoals bij zijn vaderen (...). Hij ging echter heen, zonder betreurd te worden. Zij begroeven hem in de stad van David, maar niet in de graven van de koningen'* (2 Kron. 21:19-20).

Joram is een voorbeeld van iemand die niet wordt gemist als zijn plaats leeg blijft. Joram was slechts veertig jaar oud, toen hij aan een kwaadaardige ziekte kwam te overlijden. Maar er was niemand die een traan om hem liet. Tot eer van hem werd er geen vuur ontstoken, zoals dat in die dagen gebruikelijk was als een koning kwam te overlijden. Op zijn grafsteen staat om zo te zeggen het refrein geschreven: *'Hij deed wat kwaad was in de ogen van de Here'*. Om deze koning, die zijn eigen broers met het zwaard had vermoord en die met de dochter van de goddeloze Achab was getrouwd, werd in het geheel niet getreurd.

Hoe anders was het gesteld met die andere koning: Josia. Toen hij stierf en werd bijgezet in de graven van zijn vaderen, bedreef heel Juda en Jeruzalem rouw over

hem. En Jeremia zong een klaagzang op Josia, en al de zangers en zangeressen spraken over Josia in hun klaagzangen, *tot heden toe* (2 Kron. 35:24-25).

De klaagzangen over Josia waren dus nog lang na zijn begrafenis te horen. Hoe vaak denken we niet met weemoed terug aan bepaalde 'koningen' onder ons, die door de Heer zijn thuisgehaald. We missen hen, en nog lang na hun begrafenis zijn er klaagliederen over hen te horen. Wat voor indruk zal *mijn* leven achterlaten op de achterblijvers? De hoeveelheid bloemen op iemands graf zegt niet altijd de waarheid over zijn of haar leven, bovendien zijn ze na enkele dagen al verwelkt. Maar hebben we ons wel eens afgevraagd of men *ons* zal missen? Zal er over u en mij nog voor langere tijd gesproken worden in een klaagzang?

Geliefden die gemist werden

Het zijn niet alleen 'koningen' die gemist worden, broeders die een belangrijke en vooraanstaande positie te midden van het volk van God hebben ingenomen. Stefanus, een man vol van geloof en van de Heilige Geest, was één van de zeven broeders die de tafels dienden. Dat wil zeggen dat hij met zes anderen erop toezag dat de verdeling van voedsel en/of de geldelijke ondersteuning eerlijk verliep onder de weduwen van de Griekssprekende Joden en de Hebreeën (Hand. 6:1-7). Stefanus was zeer geliefd onder de gelovigen te Jeruzalem. Toen hij om het getuigenis van Jezus werd gestenigd, droegen godvrezende mannen hem ten grave *en bedreven zij grote rouw over hem* (Hand. 8:2). Het verdriet was groot, want de dood van deze man die vol van geloof en van de Heilige Geest was, betekende een groot gemis voor de gemeente te Jeruzalem.

Tabita, die Dorkas werd genoemd in het Grieks, was overvloedig in goede werken en weldaden die zij deed. Toen zij ziek werd en stierf, ging dit gepaard met groot verdriet. De gelovigen te Joppe hadden gehoord dat Petrus in het nabij gelegen Lydda verbleef. Stellig waren zij ervan overtuigd dat hij haar uit de dood kon opwekken, en daarom stuurden zij twee mannen naar Lydda en verzochten Petrus om zonder uitstel naar Joppe te komen. Petrus bedacht zich geen moment en ging met de broeders mee. Toen hij in Joppe was aangekomen, bracht men hem naar de bovenzaal waar Tabita lag opgebaard. Al de weduwen kwamen bij hem staan en lieten hem onder tranen de lijfrokken en mantels zien, die Dorkas had gemaakt, toen zij nog bij hen was. Tabita werd erg gemist, maar niet voor lange tijd! Petrus gaf haar de hand en hij richtte haar op; toen riep hij de heiligen en de weduwen en stelde haar levend voor hen (Hand. 9:36-43).

Zal ik gemist worden?

De weduwen treurden, terwijl zij met de bewijzen van de liefdedienst van Tabita voor Petrus stonden. Zij werd gemist. Over Stefanus werd grote rouw bedreven; hij werd ook gemist. Iemand als Barnabas, een 'bruggenbouwer' onder de gelovigen, zal altijd worden gemist (Hand. 9:26-27). Iemand als Epafras, een strijder in de gebeden voor de gelovigen, zal ook worden gemist (Kol. 4:12). Iemand als Gajus, een gastvrije, trouwe en mededeelzame broeder, wordt zeker ook gemist (3 Joh.). En dan heb ik het nog niet gehad over al die anderen: de Marta's, de Maria's en de vele vrouwen die de Heer dienden met hun bezittingen (Luc. 8:1-3). Zij zullen allemaal gemist worden.

We hoeven echt geen 'koningen' te zijn om gemist te worden. In het Koninkrijk van God in haar huidige vorm zijn we trouwens allemaal 'slaven'. En er is maar één Heer, één Koning – Jezus Christus. De een heeft misschien meer talenten gekregen dan de ander, maar voor eenieder geldt de vraag: Wat doe ik met de aan mij gegeven talenten? De Heer kan mij vandaag nog thuishalen, en *'morgen zul je gemist worden, want je zetel zal leeg zijn'*. Kan Hij zeggen: 'Goed gedaan, goede en trouwe slaaf?' Of behoort ik bij de onnutte slaven, die niet gemist worden als hun plaats leeg blijft (Matt. 25:14-30)?

Oude Sporen 2017

